

det, at denne Linie vil komme til at gaa igjennem en af Vestjyllands stenrigeste Egne. Der findes Sogne og Bladser deromkring, hvor der ikke er saa liden Mangel paa Granitsten, som her vil findes i temmelig rigelig Mængde, og ogsaa maatte kunne forfendes til flere Bladser. Jeg tror saaledes, at denne nordlige Linie vil have ikke ganske liden Fortrin for den, der er sat ind i Lovforslaget, og jeg kan derfor ikke Andet end nu finde det uheldigt, at det ikke er blevet staaende, som det stod fra Først af og var vedtaget af dette Thing ifjor, saa at det blev overladt til Regeringen og dens Ingeniører selv ved næriere Underfølgelser at vælge mellem Linierne. Jeg skal tilføje, at det tidligere for mig har staaet som det maatte heldigste, at Forbindelsesbanen fra Herning til Vestbanen var kommen til at gaa i en mere østlig og sydlig Retning efter Elgod eller saa omtrent. Skal den derimod knyttes til Vestbanen ved Skjern, hvad jeg forøvrigt ikke skal sige Videre imod, idet det bliver den korteste Linie og maatte nemmere at anlægge, kan jeg, som sagt, ikke anse den Linie, som er indsat i Lovforslaget, for at være den heldigste. — Jeg kunde altsaa af de her nævnte Grunde ønske, at Lovforslaget fik en noget næriere Prøvelse og Drøftelse i et Udvalg her i dette Thing. Det være langt fra min Tanke dermed enten at standse eller at begrave Forslaget, og jeg gaar jo ud fra, at et Udvalgs Arbejde ikke vil tage overmaade lang Tid, da der foreligger temmelig udsørlige Forhandlinger og Drøftelser i Forveien. Det vil maatte endogjaa kunne spare og overskødiggjøre en Del Diskussion her i Thinget ved de senere Behandlinger. Smidtidigt skal jeg afvente yderligere Udtalelser, saavel fra ærede Medlemmer som fra den ærede Minister om Sagen, og jeg skal altsaa for Diebliffet ikke forsøge Sagen videre. — Endnu skal jeg kun gjøre den Bemærkning med Hensyn til Slutningen af § 5, der er omtalt af flere Medlemmer, at det dog staaer for mig lidt tvivlsomt, om en saadan Bestemmelse i dette Lovforslag kan være aldeles klar og fyldestgjørende for Domstolene, thi der kunde dog maatte tænkes Kontrakter, der have forudset en Mulighed som den, der her ligger for, og altsaa ligesvem have taget positive Bestemmelser om Udredelse af denne Slags Udgifter. Naar altsaa et Lovforslag som dette uden videre slaar en Streg over bestemte oprettede Kontrakter med et omtrent lignende Maal for Die, forekommer det mig dog en lille Smule tvivlsomt, om

ikke maatte selve Dommerne endogjaa kunne komme lidt i Forlegenhed med, hvorledes de skulle stille sig i saa Henseende. Jeg kunde derfor have ønsket Bestemmelsen affattet paa en lidt tydeligere og bestemtere Maade end den, hvorpaa den nu findes i Lovforslaget.

Den fungerende Formand: Jeg beder ærede Medlemmer at erindre, at Spørgsmaalet om Udvalgs Nedsættelse ikke foreligger, saalænge vi endnu ere ved den første almindelige Behandling. — Den første Landstingsmand for 9de Kreds har Ordet.

N. Rasmussen: Det meget ærede Medlem for 10de Kreds (Jessen), der i Landstinget i forrige Samling var Udvalgets Ordfører ved denne Sags Behandling, gav en fuldlig Fremstilling af de Forandringer, som Lovforslaget er undergaaet i det andet Thing. Jeg glæder mig med ham over, at Folkethinget har vedkjendt sig disse Anstuelser, som Landstinget og dets Udvalg i Enighed søgte at gjøre gjældende ifjor. Det, der ifjor laa for for Udvalget, og det laa ogsaa i Forslaget, var at komme bort fra den Bygningsmaade, som Loven af 23de Mai 1873 have ført os ind paa, at gaa fra privat Jernbanebygning over til Statsbanebygning. Jeg tror, som sagt, at vi maa være glade ved, at Folkethinget saa villig har opgivet den i Loven af 23de Mai 1873 nedlagte Tanke, efter at den Forstyrrelse, ja, jeg kan gjerne sige Glendighed, som den Maade at bygge Baner paa har foranlediget. Der er et andet Princip, som Folkethinget ogsaa har vedkjendt sig, og som jeg er ikke mindre glad ved, skjøndt jeg har Noget at indvende imod, hvad der staaer i Lovforslaget. Jeg antager nemlig, at det er anerkjendt fra Folkethingets og Regeringen Side at være rigtigt — og hvis det bliver adopteret af Landstinget, vil jeg haabe, at det maa blive udført — at erhverve samtlige private Baner og navnlig dem, der ere anlagte efter Loven af 23de Mai 1873. Det vil dog ellers være en Urimelighed at tænke, at der skulde gjøres store Anstrengelser for netop at erhverve den Bane, som ikke alene ingen Indtægt giver, men ogsaa fordrer forøgede Udgifter til Driften. Jeg ser ingen som helst Grund til, at denne Bane just skulde være den, der øieblikkelig skulde erhverves, naar det ikke var for at komme ind paa det meget